

הצרפתים רימו את בן-גוריון

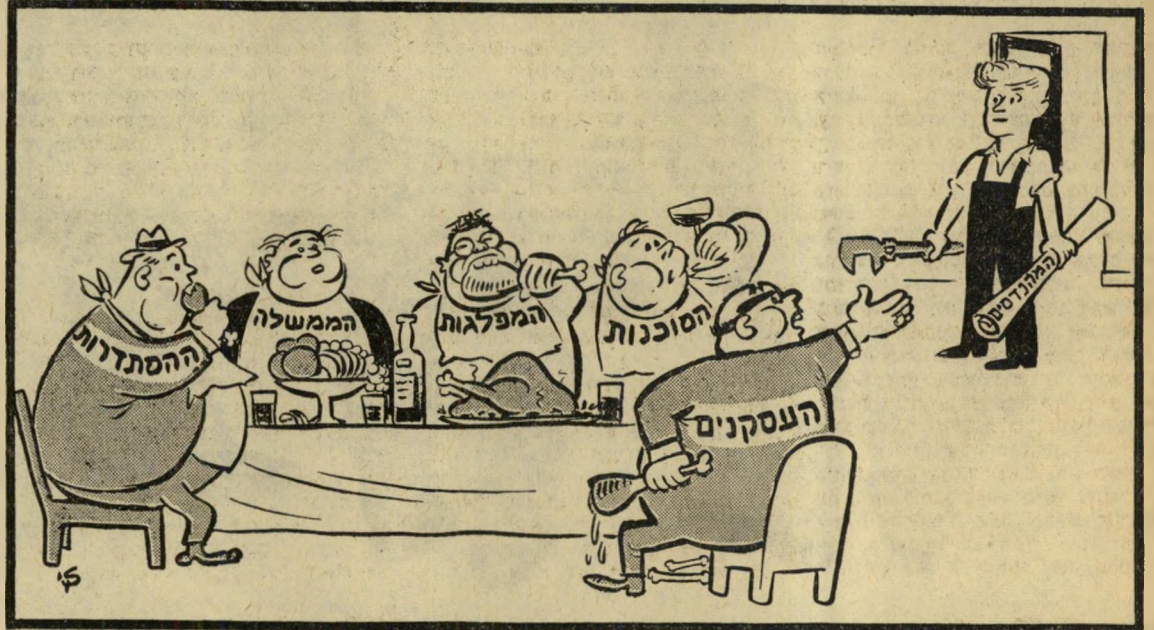
(המשך מעמוד 7)

מצרים. עבד אל-נאצר היה נופל. והבריטים רמזו לבן-גוריון, באמצעות שליח ציוני-בריטי (שהודה בכך לאחר מכן), כי יתמכו בסיפוח מערב-הירדן לישראל.

בכל מחיר, היטע ממשלחה נגד ירדן. אך אם בריטניה תתקף את סואץ, ואם ישראל תתקף את מצרים באותו מועד, יהיה זה נוח לכל הנוגעים בדבר. בריטניה תגנה בבריטניה את התוקפנות הישראלית, אולם לאחר מכן, בעת המשא-והמתן לשלום, תסוור בריטניה לישראל לקבל את החוזה הטוב ביותר האפשרי.

הרמאות הצרפתית

פני כן, ברגע האחרון ממש, קרה עוד משהו. ראשי חיל-האוויר הישראלי באו אל בן-גוריון ואמרו לו, שאין הם מסוגלים להגן על ערי ישראל מפני מפעצי האויבים.



למען בטחון המדינה וקליטת המוני העולים עליך לוותר על רמת המחיה המנופחת שלך!

המזר ההונגארי. בן-גוריון היה משוכנע כי זוהי שעת-כושר שאין להחמיצה. הוא האמין לא רק שהמרד יכבול את ידי הרוסים, אלא גם שאייזנהואר יהיה עסוק עתה ער מעל לראש. בניגוד לאידן, לא היה לבן-גוריון משוכנע כי הבחירות לבדן ירתקו את אייזנהואר-דאלס. אך עתה, כאשר פרצה מהפכה בבואדאפשט, הרגיש בן-גוריון את עצמו בטוח. הוא החליט לפעול ללא שהיות תוך הרגשה שהוא מצלל לעומק היסטורית — "שעת כושר" מיוחדת במינה.

כך, כ-29 באוקטובר, ארבעה ימים בלבד לפני המועד שנקבע בתוכנית המקורית, חצו כוחות צה"ל את הגבול.

חיש מהר באו פנצרים נוספים — באשמת הצרפתים. ברגע שהחלו הקרבות, דרשו הגנרלים הצרפתיים ממשלת פאריס להקדים גם את הפלישה האנגלו-צרפתית. כי גנרלים אלה חששו מפני פחדונתם של השרים האזרחיים, הן בפאריס והן בלונדון. השיקולים המדיניים העדינים של ממשלות לונדון, פאריס וירושלים לא עניינו אותם. הם רצו להפעיל כוח — מיד, ללא דיחוי, ללא חוכמות.

גי מולה נכנע ללחץ העצום שהופעל עליו. ב-30 בנובמבר סס ללונדון. הוא ידע כי אידן, שהיה אכול מחלה וספקות, מהסס. אייזנהואר כבר הספיק להגיב על ההתקפה הישראלית בצורה מהירה ומחצת. אידן פחד. אך מולה הצליח לשכנע אותו כי עכשיו כבר מאוחר להיסוג, וכי יש להוציא לפועל את התוכנית מיד, אף מבלי לחכות שלושה ימים. מולה עשה כאן מעשה-רמאות כסול, כלפי שני שותפיו, שלא היה בניניהם קשר ישיר: הוא רימה את בן-גוריון, בכך שהעלים ממנו את כוונתו לפרסם באותו יום אולטי-מטום ולפתוח תוך 24 שעות במבצע בריטי-צרפתי, שישלול מצה"ל את נצחונו הבלעדי הברור, ושיתכחם את ישראל בכתם של משרת האימפריאליזם.

הוא רימה את אידן, בכך שסיפר לו שלפי הערכת המודיעין הצבאי הצרפתי עומדים הישראלים תוך שעות מעטות להגיע לגדות התעלה. כך שהאולטימטום יהיה אקטואלי ברגע שיפורסם. (למעשה היו דרושים לצה"ל, לפי הערכת מפקדיה, לפחות ארבעה ימים כדי להגיע לגדות התעלה).

רמאות כפולה זו הצליחה. אידן נכנע ללחץ של מולה. לפענה ששיכנעה אותו: אם יתכו הבריטים והצרפתים שלושה ימים עד לפירסום האולטימטום, בהתאם לתוכנית, הם יאחרו את המועד. כי בניתנים יגייס אייזנהואר את מלוא העוצמה המדינית של ארצות-הברית ויעצור בעדם. האומץ יתכנס וביצוע התוכנית כולה יהיה בלתי-אפשרי.

גם אז אפשר היה למנוע את הבזיון, אילו טרחה מישור לשנות את נוסח האולטימטום, שהיה מוכן מראש, ולהתאים אותו לנסיבות החדשות. אך הצרפתים לחצו, ואידן היה שבור. האולטימטום פורסם כפי שנוסח קודם לכן (כפי שמודה אידן בזכרונותיו: ארבעה ימים מראש), כאשר המנסחים חשבו על מצב צבאי שונה לגמרי.

אולטימטום זה היה אסון לכל הנוגעים בדבר. הוא הוכיח לכל כרדעת את קיומה של קנוניה בריטית-צרפתית-ישראלית. הוא הרס סופית את שרידי השפעתה של בריטניה במרחב (והביא, כעבור זמן, לרציחת נורי סעיד). הוא שלל מצה"ל את נצחונו הבלעדי, ואת הכפיקה הפסיכולוגית המחוצת של נצחון כזה על העולם הצרפתי. הוא הכתים את ישראל, ובעיקר: הוא חיזק לאין שיעור את מעמדו של עבד אל-נאצר במזרח התיכון ובכל רחבי המרחב הערבי, איחר סביבו את העולם הנועם ומונע לחלוטין את המטרה העיקרית של המיבצע: את הפלתו של עבד אל-נאצר.

כך, 19 שעות אחרי צניחת הצנחנים בקירבת המיטלה, עוד בראשית המיבצע, כבר הוחסא, כל המטרות העיקריות אשר עמדו לנגד עיני דויד בן-גוריון בחודשי הכנתו.

עם צורת מטירת האולטימטום היתה אופיינית לביבלול הכללי. הנציג הישראלי נארא למשרד-החוץ הבריטי, ועם נמסר לו האולטימטום. הנציג שכח לשאול אם האולטימטום סודי — והניח שכן. הוא העביר אותו לירושלים בצופן, דבר שהצריך כמה שעות להצפנה ולפיענוח. ביתניים הודיע אידן את נוסח האולטימטום בפרלמנט. בירושלים שמעו על כל הענין כפעם הראשונה ברדיו, ושאלו את השגרירות הבריטית בתל-אביב במה העניין. השגרירות הבריטית התיבה להם את חטטס בלפון, ודרשה תשובה בו במקום. ישראל, כמובן, נענתה.

האיומים הישראליים נגד גרמניה המערבית יחמירו

ולכבו. המטרה האמיתית אינה להכריח את הגרמנים להחליף מיד נציגות דיפלומטית עם ישראל (כפי שטוענת ישראל), או להוציא עוד כסף מגרמניה (כפי שחושבים הגרמנים), אלא להפעיל לחץ על הגרמנים כדי שיחזרו בהם מעמדתם העקשנית האנטי-ישראלית בתוך מועצת הסוq האירופי. ישראל מקווה שהגרמנים, להם יש השפעה עצומה בשוק, יתמכו בדרישות ישראל לקבל את כל הזכויות של חברה בשוק, מכלי להשתעבד לחובות הכרוכות בכך.

הצעה לרוץ במפעלים בטחוניים מסויימים תועלה בכנסת

עלידי סיעת מפ"ם. מכירות המפלגה החליטה, בעקבות לחצם של אנשי הבטחון הצעירים במפלגה זו, לנסוש את קו המדיניות המתונה בשטח זה ולפעול נמרצות נגד כל היוזמות של הכת הבטחוניסטית לפיתוח המפעלים.

צמרת מפא"י כממשלה ובהסדרות קיבלה מדיניות

הקובעת שלא להרשות בשום מחיר שביתות כלשהן בענפי המשק. מתוך מסקנה שכל שביתה, ואפילו במפעל קטן, עלולה לגרום תגובות שרשרת שיעמידו את המשק והכלכלה הישראלית בפני משבר חסור, התקבלה החלטה לדכא אות כל נסיון לשביתות. הצבתם של מספר שוטרים

חמושי אלות מול שובתי בית החרושת ללבידים תועל והשימוש בכוח במקרה זה, נועדו לשמש אזהרה חמורה לכל תכנית שביתה.

הקרנן הצפוי של הקואליציה החדשה בין מפא"י והליכ"י

רלים, כפי שהתכמאה בעיריית תל-אביב: הקואליציה הנוכחית כבאר-שבע. לאחר שויתרו על הקיום כאלטרנטיבה למפא"י בתל-אביב, מתחזקת הנטייה במפלגה זו להקים ברית עם מפלגת השלטון בכל מקום שברית כזו היא עדיין אפשרית וכדאית. בבאר-שבע קיימת כיום קואליציה כלי-מפלגתית בלי מפא"י.

הצעה לאיסור שביתות במפעלים חיוניים תועלה עלידי

סיעת המפלגה הליברלית בכנסת. מפלגה זו, שיצאה בבחירות האחרונות בזכות חופש הפעולה המלא של הפרט, בחרה ועדה מיוחדת בראשותו של ח"כ הנס קלינגהופר, שתדון בדרכים למניעת שביתות בכל המסגרות שונות כחיוניים.

לא מן הנמנע כי פורסם חלק מפסקי-הדין במשפטו של אהרון כהן.

לכן חותר חס"ב, מתוך תקווה כי הקטעים יצירו תמונה מנמנית, שתסחרר את פני כהן בעיני הציבור החשדן, יספיעו על דעת-הקהל עוד לפני שישמע העירעור בבית-המשפט העליון.

שיוקה ירקוני, גיבור פרשת אירס"ו ומשפט עמוס בך

גוריון, עומד לשוב ארצה. ירקוני, שעזב את הארץ עם משפחתו, על פי רמז מעמדם בן-גוריון, הפסיד כתוצאה מכך כסף רב. גם הצלחת אשתו, יפה ירקוני, כזמרת בארצות דרום-אמריקה, לא היה בה כדי לשפר את מצבו. עם שובו, יצטרך בכל זאת לענות להאשמות התיבה בתיק אירס"ו, המושלם והולך לטיפול משפטי.

עובד בן-עמי, ראש עיריית נתניה, לא יעתר לדרישת

מרכז המפלגה הליברלית לפנות את מקומו לחבר העירייה משה שקד. בן-עמי, שישמען כי הוא מתחן בזכות עמדתו האישית בנתניה, ישיב למרכז מפלגתו כי אם ימשך הלחץ עליו, יותו על חברותו במפלגה.

צפויים קשיים בהפעלת המפעל לייצור מכונות נוסעים

של "קייזר-אילון" באשקלון. מומחה של חברת לילאנד הבריטית, שמכונותיה עומדות להיות מורכבות במפעל, ביקר לאחרונה בסקום, השמיע ביקורת על הציד ועל התכנון.

יוספה שוחמבר עולד לחזור להוריו אם ימולאו שלושת

התנאים הכאים: אפוטרופמות על חינוך הילד, ביטול התביעות המשפטיות נגד אלה שהואשמו בסיוע לחטיפה והענקת חינוך ישיבתי ליוספה. ההחלטה הסופית נדחתה לזמן מה, היות ונחטן שטרסר ביקש שהות כדי לבדוק את המיסנות העבריות שתנינה.